

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Ο άφρων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο «Ο άφρων», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 23 Νοεμβρίου.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

«Ο άφρων»

Μέ αὐτόν τόν χαρακτηρισμό προσφωνεῖ τόν πλεονέκτη πλούσιο ὁ Χριστός στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. «Ἄφρον», τοῦ λέει, δηλαδή, ἀσύνετε, παράφρον, «αὐτή τή νύχτα τελειώνει ἡ ζωή σου, Τί θά τά κάνεις ὅλα αὐτά, πού μέ νοσηρή ἰδιοτέλεια θησαύρισες; Σέ ποιόν θά τά ἀφήσεις;

Ὁ χαρακτηρισμός αὐτός, πού χρησιμοποιεῖ ὁ Κύριος γιά τον ἄπληστο πλούσιο, μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ πλεονεξία εἶναι ἀληθινή ἀρρώστια πού δέν ἀφήνει τόν ἄνθρωπο νά ἡρεμήσει καί νά χαρεῖ. «Καί διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ». Τά ὅρια στά ὁποῖα κλείνονται οἱ σκέψεις του καί οἱ προοπτικές του, εἶναι ἡ λέξη «ἐγώ»

Αὐτὸ θὰ κάνω: θὰ κατεδαφίσω τὶς ἀποθῆκες μου καὶ θὰ κτίσω μεγαλύτερες καὶ θὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου». Λὲς καὶ μόνος του τὰ φύτεψε, τὰ πότισε, τὰ μάζεψε. Γι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν ἐργάτες ποὺ δούλεψαν, γῆ, βροχή, ἄνεμοι ποὺ βοήθησαν. Ὅλα τὰ βλέπει σὰν γεννήματά του. Γι' αὐτό, ἀφοῦ τὰ συνάξει, σκέπτεται νὰ πεῖ: «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, γιὰ πολλὰ χρόνια· ἀναπαύσου, φάγε, πίε, εὐφραίνου». Ἐδῶ πλέον κορυφώνεται ἡ παράκρουση.

Μὰ τί λοιπὸν εἶναι ἡ ἀνθρώπινη ὕπαρξη; Ἔτσι ἱκανοποιεῖται; Μὲ σιτάρι καὶ κρασί; Νομίζει ὅτι ἀσφαλίσθηκε στὸ φρούριο τοῦ «ἐγώ» του, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα τὸ φρούριο αὐτὸ γίνεται ἡ φυλακὴ του.

Πολλοὶ δυστυχῶς καὶ στὴν ἐποχὴ μας ζοῦν μέσα σ' αὐτὴ τὴ σύγχυση. Συγκεντρώνουν χρήματα, κτήματα, περιουσίες, γιὰ νὰ τὰ ἀπολαύσουν μόνοι τους ἢ τὸ πολὺ – πολὺ μέσα σ' ἓνα μικρό, στενὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται καθόλου γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας, γιὰ τὸν πόνο καὶ τὴν πείνα, πού μαστίζουν τοὺς συναθρώπους τους.

Μιά δεύτερη πραγματικότητα πού διαφεύγει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τῆς σημερινῆς περικοπῆς εἶναι ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ καταλάβει πῶς δὲν εἶναι μόνιμος στὴν γῆ. Ὅσα καὶ ἂν κατορθώνουμε νὰ συγκεντρώσουμε δὲν πρόκειται νὰ παραμείνουν γιὰ πάντα στὰ χέρια μας.

Χρήματα, θέσεις, ἀξιώματα, ὑλικά ἀγαθὰ ἐξυπηρετοῦν ἀπλῶς τὴν ζωὴ. Ὅλα αὐτὰ ἰσχύουν γιὰ τὸν καθένα μας πού θησαυρίζει πολλὰ ἢ λίγα μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ δὲν ἀποταμιεύει μέ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης στὸν οὐρανὸ θησαυροὺς πνευματικούς, στοὺς ὁποίους καὶ μόνο ἀρέσκεται ὁ Θεός. Περαστικοὶ εἴμαστε ἀπ' αὐτὴ τὴ γῆ ἀδελφοί.

Ἄς τὸ σκεπτόμαστε συχνότερα αὐτό. «Ἀτμὶς γάρ ἔσται ἡ ζωὴ ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δέ ἀφανιζομένη».